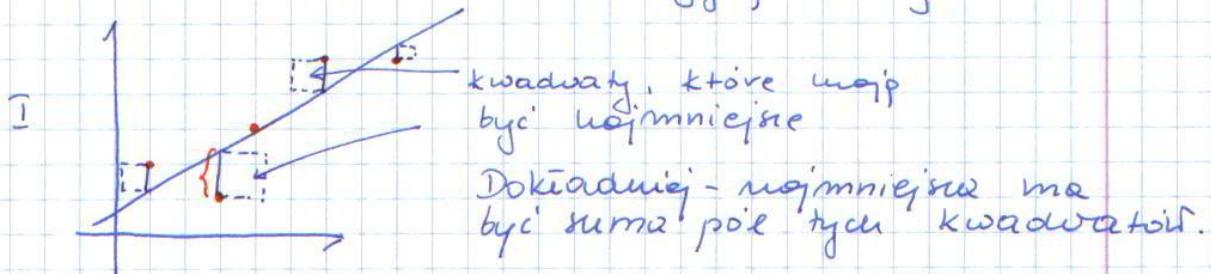

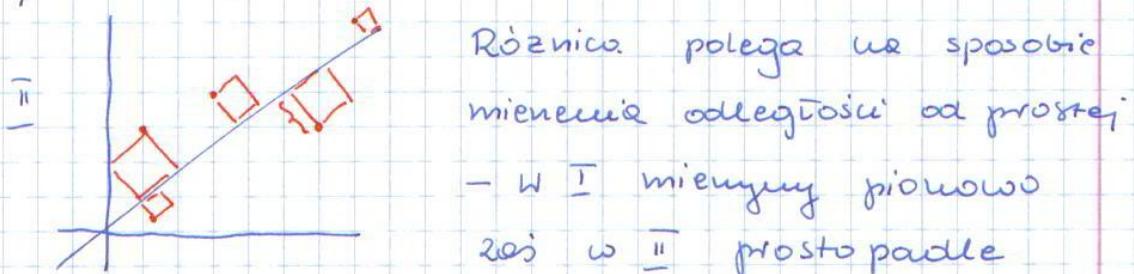
Problem, którymi borykając się okazuje się zajmować jest następujący: Mając n punktów pomiarowych $(x_i, y_i)_{i=1}^n$ znaleźć prostą o równaniu $y = ax + b$ tak aby jak najlepiej przybliżać one punkty pomiarowe. Dokładniej, aby ~~należeć~~ funkcja

$$F(a, b) = \sum_{i=1}^n (y_i - (ax_i + b))^2 \quad (1)$$

być możliwie małe. Jest to jedna z wersji tak zwanej METODY NAJMNIĘJSZYCH KWADRATÓW. Na obrazku wygląda to tak

Inna wersja metody najmniejszych kwadratów jest taka:

Mówiąc zajmując się ponukiwaniem wzorów w przypadku I, bo jest łatwiejszy maturalnie.

Matematycznie problem możemy postawić następująco: Znaleźć liczby a; b takie, aby funkcja

$$F(a, b) = \sum_{i=1}^n (y_i - (ax_i + b))^2$$

być może mało. Szukając więc minimum tej funkcji

$$\begin{aligned}
 F(a, b) &= \sum_{i=1}^n (y_i - (ax_i + b))^2 = \\
 &= \sum_{i=1}^n (y_i^2 - 2y_i(ax_i + b) + (ax_i + b)^2) = \\
 &= (y_1^2 - 2y_1x_1a - 2y_1b + a^2x_1^2 + 2abx_1 + b^2) = \\
 &= \sum y_i^2 - 2a \sum y_i x_i - (\sum 2y_i)b + a^2 \sum x_i^2 + \\
 &\quad + 2ab(\sum x_i) + \sum b^2 = \\
 &= n E(Y^2) - 2a n E(XY) - 2b n E(Y) + a^2 n E(X^2) + \\
 &\quad + 2ab n (E(X)) + n b^2 = \\
 &= n \left(E(Y^2) \textcolor{red}{\leftarrow} + 2a E(XY) \textcolor{red}{\leftarrow} - 2b E(Y) \textcolor{red}{\leftarrow} + a^2 E(X^2) \textcolor{red}{\leftarrow} + \right. \\
 &\quad \left. + 2ab E(X) + b^2 \right)
 \end{aligned}$$

$\uparrow$ liczby wyznaczone z określonych doświadczeń

średnia X : $E(X) = \frac{1}{n} \sum x_i$ średnia Y $E(Y) = \frac{1}{n} \sum y_i$

średnia $X \cdot Y$: $E(XY) = \frac{1}{n} \sum x_i y_i$ ... itd.

Funkcja F jest wielomianem drugiego stopnia od dwóch zmiennych a i b .

Jak znaleźć minimum funkcji dwóch zmiennych?

Dla funkcji jednej zmiennej wiele jest to zrobić: ekstremum (minimum lub maksimum) jest zawsze w punkcie w którym pochodna funkcji jest równa 0 (zaktadając oczywiście, że funkcja jest różniczkowalna). Jeśli funkcja nie jest różniczkowalna w

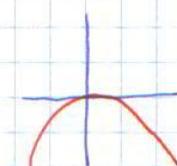
w jakimś punkcie trzeba oddzielić sprawdzić, czy nie ma w nim ekstremum. Jeśli w tym tego rodzaju punktow jest dwoje sprawia robi się kłopotliwe. My zajmiowac się będziemy teraz jedynie bardzo przyjaznymi funkcjami, tzn. funkcjami różniczkowalnymi, których pochodna też jest ciągła.

Dla funkcji jednej zmiennej mamy więc jedności - ekstrema mogą być taka, gdzie pochodna się zeruje. Pamiętajmy oczywiście, że to jedynie warunek konieczny bo np. pochodna jest zero w następujących sytuacjach przypadkach ($w x=0$)

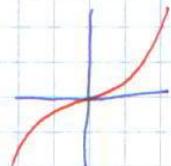
$$\begin{array}{lll} f: x \mapsto x^2 & x \mapsto -x^2 & x \mapsto x^3 \\ f': x \mapsto 2x & x \mapsto -2x & x \mapsto 3x^2 \end{array}$$

minimum

maksimum

punkt krytyczny
ale nie ekstremum.

Jeśli pochodna jest ciągła możemy sprawdzić, czy w podanym

punkcie zmiennej zmieni znak:

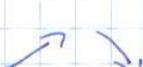
$2 - \text{na} +$

$\min$

$2 + \text{na} -$

$\max$

czyli na +

Mozemy też uzyć drugiej pochodnej jeśli istnieje

f'' dodatnia

2

wcienna

-2

zero $\rightarrow$ zwany

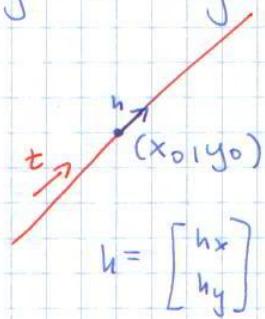
niewiadomo!

$$6x|_{\dots} = 0$$

Super! Ale co zrobić z funkcjami dwóch lub więcej zmiennych? np. jeśli

$$f(x,y) = x^2 + xy + y^2 ?$$

Załóżmy że f ma ekstremum (np. minimum) w jakimś punkcie (x_0, y_0) . Wtedy ekstremum tego samego mnożnika będzie mieć funkcję

Obciążę do prostej przedsięwzięcej
miedzy punkt (x_0, y_0) . Każda
prosta jest dobrze do sprawdzenia.
Tak naprawdę trzeba sprawdzić
że każdej prostej!

Tworzymy więc funkcję

$$t \mapsto f(x_0 + th_x, y_0 + th_y)$$

to już jest funkcja jednej
zmiennej.

Zobaczmy jak wyglądają tego mnożnika
funkcje zmiennej t wyprowadzone dla
kazdej funkcji f i różnych h . w
dwóch różnych punktach $(0,0)$ i $(0,1)$

w punkcie $(0,1)$ weźmiemy $h_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix}$, $h_2 = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \end{bmatrix}$, $h_3 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}$
(podobnie w $(0,0)$)

$$h_1 : f(0+t, 0+0) = t^2 + t + 1$$

$$h_2 : f(0+0, 1+t) = 0 + 0(1+t) + (1+t)^2 = \\ = (1+t)^2$$

$$h_3 \quad f(0+t, 1+t) = t^2 + t(1+t) + (1+t)^2 = \\ = t^2 + t + t^2 + 1 + 2t + t^2 = \\ = 3t^2 + 3t + 1$$

(5)

$$t=0.$$

$$(0,0) \quad h_1 \quad f(0+t, 0) = t^2$$

$$h_2 \quad f(0, 0+t) = t^2$$

$$h_3 \quad f(0+t, 0+t) = t^2 + \cancel{2t} + t^2 - \cancel{t^2} = \\ = 3t^2$$

Wszystkie tny funkcje zwiększa

t ma w $t=0$ minimum. Może więc

masz funkcje też ma w $(0,0)$ minimum?

Badanie funkcji jednej zwiększa postaci:

$$\phi_h: t \mapsto f(x_0 + th_x, y_0 + th_y)$$

można prowadzić tradycyjne lipe pochodne po t . Nazwijmy powyższą funkcję

$$\phi'_h(t) = \frac{\partial f}{\partial x} h_x + \frac{\partial f}{\partial y} h_y = \underbrace{\left[\begin{array}{cc} \frac{\partial f}{\partial x} & \frac{\partial f}{\partial y} \end{array} \right]}_{f'(x_0, y_0)} \begin{bmatrix} h_x \\ h_y \end{bmatrix} = 0$$

Bo ϕ ma mieć ekstremum!

Punkt podany o bycie

ekstremum ma więc tę właściwość, że

pochodne w tym punkcie jest równa

zero — oznacza to znikanie wszystkich pochodnych cząstkowych!

Okaże się więc, że kryterium konieczne istnienia w danym punkcie ekstremum funkcji wielu zmiennych jest takie samo jak dla funkcji jednej zmiennej -

(6)

- POCHODNA W TYM PUNKCIE MA BYĆ RÓWNA ZERO!

Podobnie jak dla funkcji jednej zmiennej jest to jedynek warunek nie wystarczający.

Wykresy poniższych funkcji pokazują, jakie mogą się pojawić kłopoty.

$$f_1(x,y) = x^2 - y^2 \quad f'_1(x,y) = [2x, -2y] \quad (x_0, y_0) = (9,0)$$

$$\begin{aligned} f_2(x,y) &= x(x^2 - 3y^2) = \\ &= x^3 - 3y^2 x \end{aligned} \quad f'_2(x,y) = [3x^2 - 3y^2, 6yx]$$

małpie
siadło

$$h_1 = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \end{bmatrix} \Rightarrow f(0,t) = 0$$

$$h_2 = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix} \Rightarrow f(t,0) = t^3$$

$$h_3 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix} \Rightarrow f(0+t, 0+t) = t(t^2 - 3t^2) = -2t^3$$

$$h_4 = \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \end{bmatrix} \Rightarrow f(-t, t) = -t(t^2 - 3t^2) = 2t^3$$

$$h_5 = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \end{bmatrix} \Rightarrow f(t, 2t) = t(t^2 - 12t^2) = -11t^3$$

Przyjmuje się jenak jednej określonej
dostęp funkcji

$$f_3(x,y) = (x-y^2)(x-3y^2)$$

$$f'_3(x,y) = \begin{bmatrix} 2x - 4y^2 & -4y(2x+3y^2) \\ (x_0, y_0) = (0,0) \end{bmatrix}$$

7

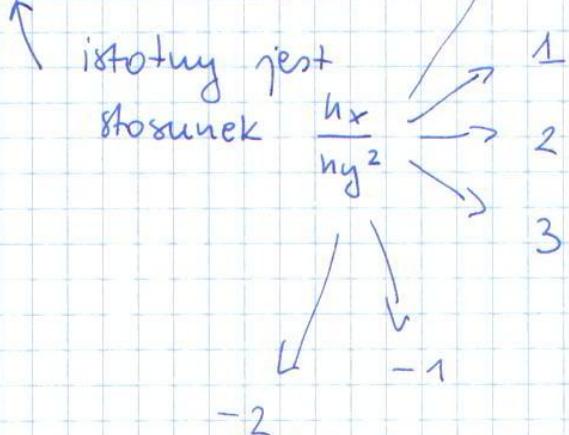
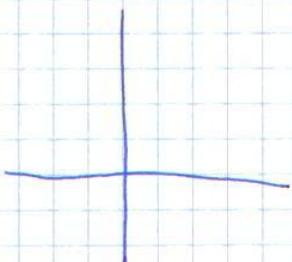
W punkcie $(0,0)$ jest punkt krytyczny.

Sprawdzamy jak funkcja zachowuje się
wokół punktu

$$t \mapsto \begin{bmatrix} h_x \\ h_y \end{bmatrix}_t$$

$$\begin{aligned} f'_3(th_x, th_y) &= (th_x - t^2 h_y^2)(th_x - 3t^2 h_y^2) = \\ &= t^2(h_x - th_y^2)(h_x - 3th_y^2) = \end{aligned}$$

$$= 3h_y^2 t^2 \left(\frac{h_x}{h_y^2} - t \right) \left(\frac{h_x}{3h_y^2} - t \right)^{1/2}$$

Widac, że dla każdego kierunku

w $t=0$ mamy minimum

$\rightarrow$ mimo to funkcja nie ma minimum!

Ze wzoru definiującego funkcję wynika, że funkcje te przyjmuje wartości różne od zero we krytycznych

$$x = y^2 \quad i \quad x = 3x^2 \quad \text{a ponadto} \\ \text{mim jest nieune!}$$

(3)

Widac więc, że potrzebujemy więcej informacji o punkcie krytycznym niż tylko fakt, że jest on krytyczny tzn. znika pochodna.

Będzie to tematem następnego wykładu.

Teraz wróćmy na chwilę do metody najmniej-szych kwadratów i poznajmy punktu krytycznego funkcji $F(a, b)$:

$$F(a, b) = \sum_{i=1}^n (y_i - (ax_i + b))^2$$

$$\begin{aligned} \frac{\partial F}{\partial a} &= \sum_{i=1}^n 2(y_i - (ax_i + b))(-x_i) = \\ &= 2 \sum_{i=1}^n (-x_i y_i) + a \sum_{i=1}^n x_i^2 + b \sum_{i=1}^n x_i = \\ &= 2 \left(-\sum_{i=1}^n x_i y_i + a \sum_{i=1}^n x_i^2 + b \sum_{i=1}^n x_i \right) = \\ &= 2n \left(-E(xy) + a E(x^2) + b E(x) \right) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \frac{\partial F}{\partial b} &= \sum_{i=1}^n 2(y_i - (ax_i + b))(-1) = \\ &= -2 \left(\sum_{i=1}^n (y_i - ax_i - b) \right) = \\ &= -2 \left(\sum_{i=1}^n y_i - a \sum_{i=1}^n x_i - b \sum_{i=1}^n 1 \right) = \\ &= -2n \left(E(y) - a E(x) - b \right) \end{aligned}$$

$$0 = -E(XY) + aE(X^2) + bE(X)$$

$$0 = E(Y) - aE(X) - b$$

⑨

$$b = E(Y) - aE(X)$$

$\downarrow b$

$$E(XY) = aE(X^2) + b(E(Y) - aE(X))E(X) =$$

$$= aE(X^2) + E(Y)E(X) - aE^2(X) =$$

$$= a(E(X^2) - E^2(X)) + E(Y)E(X)$$

$$\underbrace{E(XY) - E(Y)E(X)}_{\text{kowariancja } C(X,Y)} = a \underbrace{(E(X^2) - E^2(X))}_{\text{wariancja } D^2(X)}$$

współczynniki regresji liniowej

$$a = \frac{C(X,Y)}{D^2(X)}$$

$$b = E(Y) - aE(X) : E(Y) = aE(X) + b$$

$$y = aX + b$$

pojęcie statystyczne

punkt $(E(X), E(Y))$
specjalne równanie prostej!

kowariancja

$$C(X,Y) = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (x_i - E(X))(y_i - E(Y)) =$$

$$= \frac{1}{n} \cdot \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n x_i y_i - (\frac{1}{n} \sum x_i)(\frac{1}{n} \sum y_i)$$

wariancje

$$D^2(X) = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (x_i - E(X))^2 =$$

$$= \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n x_i^2 - (\frac{1}{n} \sum x_i)^2$$